

щатъ голѣмъ, важенъ гостъ. Слѣзохме отъ файтона и се упжтваме къмъ събрания празднично облѣченъ народъ. Деньтъ бѣше недѣля.

Изеднажъ дебела струя отъ вода свирна въ въздуха и се прѣсна въ хиляди и милиони капки, като величественъ фонтанъ. Вѣтрецъ повѣ и чудесна джга обкржи народа. Бистра, студена и сладка вода ливна по земята и разхлади марањята. Свещеницитѣ грѣмко запѣха, камбанитѣ тържествено зазвѣниха и ходжитѣ, дигнали две рѣце къмъ Бога, пѣяха „Аллахъ!“ То бѣ извънредно тържестена минута, каквато рѣдко се пада на човѣка да види. Извършва се молебенъ и водосветъ; освещава се шуртящата отъ чешмата вода. Хилядниятъ народъ, засмѣнъ до уши, приближава и пълни менци съ кристална вода, въ която се носятъ хиляди кипящи искрици. Хсрата пиятъ и благославятъ.

Следъ това се сложи народна трапеза, на която настѣдаха като братя турци и българи. Подиръ трапезата — то се знае — крѣшно хоро.

Благодарното население помоли кмета да проводи следната телеграма до председателя на Русенската Окр. Пост. Комисия:

По случай пущане, днесъ 29 августъ първата чешма, отъ името на ликуващия народъ изказваме хиляди благодарности Вамъ и на всички труженици по това епохално дѣло — водоснабдяването на Дели Орманъ, символа на култура и стопански напредѣкъ.

— Господине, рече единъ възстаръ селянинъ. Знаешъ ли що е това за насъ? Ние тукъ мремъ за капка бистра студена водица. Нашитѣ прадѣди и дѣди, па и ние досега се измжчвахме лѣте отъ